

10. I kapitel 6 i forslaget til forvaltningslov er der foreslået regler om efterfølgende skriftlig begrundelse af forvaltningsafgørelser. Begrundelsen skal gives, når der fremsættes anmodning herom. Der er derimod ikke i lovforslaget fastsat udtrykkelige regler om, hvorvidt en part i en sag har krav på at få selve afgørelsen i sagen meddelt skriftligt. Det følger imidlertid af lovforslaget, at alle kan kræve en skriftlig begrundelse og dermed også vil få meddelt afgørelsen skriftligt.

Der er rejst det spørgsmål, om man ikke nu bør gennemføre regler om samtidig begrundelse, således som det er sket i den finske, norske og svenske forvaltningslov. Der er endvidere rejst det spørgsmål, om ikke afgørelser, som af kommunalbestyrelser og disses udvalg træffes i de sager, der er omfattet af loven – typisk personorienterede sager – bør begrundes i samme udstrækning som afgørelser truffet af andre administrative myndigheder.

Med hensyn til begrundelsespligtens omfang gælder der efter § 26 i forslaget til forvaltningslov i forhold til afgørelser, der er truffet af en kommunalbestyrelse eller et af dennes udvalg, visse begrænsninger med hensyn til kravene til begrundelsens indhold. I den finske, norske og svenske forvaltningslov er der fastsat en almindelig regel om samtidig begrundelse. I Norge har man ikke ment at kunne undtage kommunale udvalg og nævn fra begrundelsespligten. Med henvisning til de praktiske vanskeligheder, som begrundelsespligten kunne skabe for den samlede kommunalbestyrelse, indeholder den norske forvaltningslov imidlertid en undtagelse for afgørelser, der er truffet af den samlede kommunalbestyrelse. Der er i den forbindelse grund til at fremhæve, at de norske kommunalbestyrelser i almindelighed er langt større end de danske, og at norske kommunalbestyrelser må antages at træffe betydelig færre individuelle afgørelser, end mange danske kommunalbestyrelser i praksis gør. Reglerne i den finske forvaltningslov om obligatorisk samtidig begrundelse gælder også for afgørelser, der træffes af den samlede kommunalbestyrelse og dens udvalg. Ifølge oplysninger, som det finske justitsministerium har indhentet fra de kommunale organisationer, har indførelsen af begrundelsesplig-

ten ikke medført problemer for de finske kommuner.

Eventuelle regler om samtidig begrundelse kan affattes således:

»§ 23. Den, der er part i en sag, kan forlange at få afgørelsen i sagen meddelt skriftligt.

Stk. 2. En afgørelse, der meddeles skriftligt, skal ledsages af en begrundelse, medmindre afgørelsen giver den pågældende fuldt ud medhold.«

Som konsekvens af et forslag om at indføre en almindelig pligt til at meddele samtidig skriftlig begrundelse, der også skal gælde for afgørelser truffet af den samlede kommunalbestyrelse eller af et af dennes udvalg, kan bestemmelserne i §§ 24, 26 og 27 udgå.

Gennemførelse af en regel om samtidig skriftlig begrundelse vil efter justitsministeriets opfattelse for såvel de statslige som de kommunale myndigheder medføre et vist merarbejde i forhold til den gældende retstilstand og i forhold til det fremsatte lovforslag.

11. På baggrund af tavshedspligtsudvalgets forslag til nye regler om tavshedspligt og udveksling af oplysninger mellem myndigheder har justitsministeriet udarbejdet et lovudkast, som for tiden er til høring i straffelovrådet.

Når udtalelsen fra straffelovrådet foreligger, vil justitsministeriet udarbejde regler til indsættelse i forvaltningen om videregivelsen af tavshedsbelagte oplysninger mellem offentlige myndigheder.

På baggrund af den offentlige diskussion vil det blive overvejet, om det vil være muligt generelt at begrænse videregivelsen til tilfælde, hvor videregivelsen er af væsentlig betydning for den modtagende myndighed. Særlig for så vidt angår sager, der rejses af den pågældende borger selv (ansøgningssager), vil der kunne blive tale om at begrænse adgangen til at indhente de særlig følsomme oplysninger såsom oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold og misbrug af nydelsesmidler og lignende til tilfælde, hvor borgeren udtrykkelig giver sit samtykke hertil.